

XIII. kötet.

Budapest, 1898. október 2-án

40. szám.

Szószerint.

János gazda (képes lapot nézve). Micsa? hogy ezt a talányt lóugrás szerint kék megfejteni?

Mihály gazda. Igen hát!

János gazda. No akkor csak fejtse meg komám uram, mert kigyelmed katonaviselt ember, hát érti a lovak ug-rálása módját!

Jó tanács.

Vén piperkőcz. Ma megint imponálni fogok a leányoknak, hehehe!

Szolga. Oh, kétségtelen, csak a parókat ne tessék itt-hon feledni, mint a multkor.

Két ok, egy okozat.

Asszony. Szeretnék Éva lenni, hogy ne lássam az életet ilyen köznapiasnak.

Férj. Óhajodat én is osztom, legalább nem volna annyi fizetetlen — szabószámlád.

Rosz társaság.

Rosz társaságba jutni rossz dolog
S Pál mégis önmagával társalog.

Kósa Rezső.

A nagy szégyen.

Zsuzsi. No ezt se hittem volna a Katirul!

Marcsa. Mit tett a szerencsétlen? Talán elemésztette magát?

Zsuzsi. Nem a! hanem megszökött egy finánczczal!

Talpraesett válasz.

Nő. Aladár, én Ostendébe szeretnék menni egy hónapra; milyennek találd ezt az eszmét?

Férj. Megfizethetetlenek.

Rettenetesen házsártos és goromba ember volt a feleségével szemben Dörmögi Mihály uram. Akárki haragította meg, akárki bosszantotta fel, minden mérgét szegény feleségén töltötte ki. Pedig milyen jólelkű, szelíd, jó gazdasszony volt a felesége; még a rut irigység se mondhatott volna semmiféle rosszat reá. Dörmögi uram azonban azt nem látta be, hanem minduntalan zsörtölődött a feleségével, sőt nem egyszer, abból az elvből indulva ki, hogy az «asszony verve jó», még a kezét is reá emelte.

Minderről azonban mit se tudott ám a világ. Azt hiték az emberek, hogy ők a legboldogabb egyetértésben élnek együtt és még egy rossz szavuk sincs egymáshoz; mert hát Dörmögi uram a nyilvánosság előtt olyan volt feleségével szemben, mint a mézeskalács s úgy tüntette fel a dolgot, mintha az ő házában majdnem a papucs-kormány volna divatban. Nem is csoda ilyenformán, ha a világ, mely csak a külsőségekből ítél, szinte példaképen idézte az ő házasságukat, mint a boldog házasságok mintaképét. Hej, pedig ha tudták volna, hogy a szegény asszony mennyi gorombaságot, mennyi meggyalázó ütleget szenved és titkol el, milyen másképen formáltak volna ítéletüket.

Igy azonban, minthogy a szegény, derék nő csak túrt és túrt és a világ minden kincseért se mondott volna a férje ellen egyetlen rossz szót se, a nő halványságát, melyet a sok bánat és sirás okozott, a legtöbben úgy magyarázták, hogy azért halvány, mert most is nagyon szerelmes még abba a derék férjébe, a ki egész nap olyan szorgalmas mint a hangya s úgy szereti őt, — csak hogy a tenyerén nem hordozza.

Hanem mégis akadt egy valaki, a Dörmögi uraimék szemfüles Kati szakácsnéja, a kinek csakhamar gyanuja támadt az asszony szomorgása és halványsága ellen és a Dörmögi uram jóságában épen nem volt hajlandó oly vakon hinni, mint a milyennek az ki volt híresztelve; s minthogy egyuttal az asszonyát nagyon szerette, eltökölte magában, hogy kilesi a dolog mibenvoltát és ha lehet, segíteni fog asszonyán.

Kémszemléi nyomra is vezettek. Csakhamar meggyőződött róla, hogy gazdája bizony gyakran megütlegeli azt az angyali jó asszonyát. Ennélfogva tehát a legelső alkalommal bátran oda állott asszonya elé s mintegy kérdőre vonta őt, hogy hogyan tűrhet el olyan gorombaságot az urától.

A szegény asszonyka eleinte irult-pirult, tagadta, hogy igaz volna; végre pedig könyörgött Katinak, hogy az isten szerelmeért el ne mondja másnak, mert előlné magát szégyenletében, ha megtudná a világ azt a gyaláztatot.

— Nem mondom meg senkinek, ha megígéri a nagysága, hogy elfogadja a segítségemet. Majd meggyógyítom én a

mi urunkat, tudom istenem, hogy a kis újját se teszi többé az én kedves nagyságámra.

— Ugyan hogyan gyógyítanád te meg, jó Kati?

— Az az én titkom.

— De mégis csak nekem is kell abból legalább egy kicsit tudnom.

— Egy parányit elmondok, de többet nem lehet. Hát tudja a nagysága, hogy minden pityókos embernek karikázni szokott a szeme, ugy, hogy aztán néha mindenfélét lát, s könnyen elhiszi a kísérteteket, ha valami olyant lát vagy tapasztal, a mit nem tud magának hirtelen ki magyarázni.

— Ebből ugyan nem sokat értek.

— Annál jobban megértem a nagysága a végén az egész dolgot, csak engedje, hogy a fehér hálóruháját magamra vegyem és a hálószoba szomszédságában várjam be, mikor a férje ura este a mulató czimborák közül hazajön. Akkor pedig, midőn hazajövele után hozzá akar fogni a gorombáskodáshoz, sikoltsa el magát, hogy: jó szellemem, jőjj segítségemre! és sikoltás közben oltsa el a gyertyát.

Katinak nem sokáig kellett az alkalmat lesnie, mindjárt az első este azzal kezdte Dörmögi a kötekedést, hogy felesége miért feküdt le az ő haza érkezése előtt.

— Nagyon fájt a fejem, azért tettem, — védekezett az asszony.

— Micsoda?! A fejed fájt? Hazugság! — ordította Dörmögi, s mérgesen rohant a felesége felé.

— Jó szellemem, jőjj segítségemre! — sikoltá erre a valóban megrémült asszony, s abban a pillanatban elsötétedett a szoba.

— Itt vagyok! — hallatszék ugyane pillanatban a mellékszoba felől kísérteties hangon; Dörmögi pedig galléron csípve érezte magát rettenetes erős kéz által, míg más felől valami kiméletlen, kemény test kezdé a hátát puhítani és csontjait ropogtatni, a szoba szőnyegén, a hová a jó szellem képében megjelent Kati szakácsné letépette a zsarnok, verekedő urat és a fehér hálóköntös alatt rejtve tartott sodrófával ugy helyben hagyta, hogy alig birt utoljára szuszogni. Egyszersmind esküt is tétetett vele, hogy soha többé egy újjal se fogja bántani a feleségét, ki is a harc fejlődésekor ijedtében visszabujt a vetett ágyba, s Kati távozta után pár perc múlva mert csak gyertyát gyújtani s asszonyi ravaszsággal folytatván a komédiát, ugy tett, mintha nem is tudná, hogy már haza jött a férje.

— Nini, hát már itthon vagy Mihály? — mondá a szőnyegről négy-kézláb feltápáskodó férjének.

— Itthon bizony, hanem engem ugyan megtettetek.

— Ugyan kicsoda?

— Kicsoda! Hát te, meg a jó szellemed!

— Félrebeszél, Misikém, vagy tréfálsz.

— No nekem ugyan most az egyszer nem nagy kedvem van tréfálni.

— Talán valami kellemetlenség ért barátaid körében?

— Óh nem, hanem . . .

— Hanem? . . .

— Ugyan ne tettesd magad, mintha nem tudnád. Hiszen magad hittad elő?

— Már kit hittam volna én elő?

— Hát a jó szellemedet, szszsz juj-jujj!

— Ugyan hogy beszélhetsz ilyeneket?

— De hát nem hallottál te semmit az előbb?!

— Nem én, s azt hiszem, nem is alhattam volna oly jóízűen, ha valamit hallottam volna.

— No ez mégis furcsa. Akkor hát nekem kellett álmodnom. Szszsz — juuújj — dehogyan volt az álom!

— Mit beszélsz te össze-vissza Mihály?

— Hát csak azt édes feleségem, hogy ha csakugyan nem hittad a jó szellemedet álmodban, ígérd meg nekem, hogy nem is fogod hívni soha, mert látod, én ugyan nem hiszek a kísértetekben, hanem azért mégis kezdem hinni, hogy van valami a szellemek megjelenésében.

— Megigérek mindent, édes Misikém, csak te is ígérd meg, hogy nem maradsz többé olyan soká a régi pajtásaid között. Lásd, milyen szépen eltölthetnők együtt is az estéket. Kati olyan ügyes leány, jó vacsorát főzne. Azután meg azt is ígérd meg, hogy többé nem leszel hozzám olyan goromba.

— No majd megpróbáljuk.

Meg is kellett próbálnia, mert Dörmögi uram véletlenül arcán is viselte néhány kék folt minőségében a szellemi érintkezés jelét, s nem mehetett egypár napig a cimborák közé s otthon kellett vacsorálnia, a mi annyira ínye szerint ütött ki, hogy ettől fogva felhagyott az esteli mulatozással s egyuttal szeliden is viselte magát.

Arra nézve azonban soha se tudott tisztába jönni, hogy álmodta-e ő azt a szellemmel való históriát, avagy olyan részegen jött haza, hogy leesett, s a földön ütötte, törte magát ugy össze? Persze, mert az a legtávolabbról se villant meg agyában, hogy Kati volt volna az a «jó szellem», a ki őt olyan alaposan ellátta.

Botár Andor.

Az élet.

Bölcs:

Mi az élet? Nem tudom.
Az enyém: hogy kutatom.

Költő:

Álom, édes álom az,
Dal, virág, örök tavasz.

Szerelmes:

Mi az élet? Énnekem
O, csak ő az életem.

Üzletember:

Mi az élet? Semmi más:
Bevétel és kiadás.

Idealista:

Mi az élet? Nincs nekem,
Másoké az életem.

A tömeg:

Az enyém nem emelő:
Bölcső, baj és — temető.

Az élet:

Fény, gazdagság, hír, remény,
S szerelem . . . ezt hozom én!

A halál:

Mi az élet? Az enyém:
Minden élet, — viszem én!

Haan Béla.

Filikus hordár.

Hozenczeig Naczi. Oz enjém feleség megszökött oz enjém künnyelülével tandem. Nem todná nekem megmaudani, erre gyüttek-e?

Hordár. Todni-todnám, de nem todom, mert koptom két florén, hojd ne mandjam, hojd todom!

Ez is speciálista.

Ur. Hordár, van magának ideje?

Hordár. Igenis, szolgálatára.

Ur. Hozza el a kufferemet a keleti pályaudvarra!

Hordár. Nagyon sajnálom, de én speciálista vagyok szerelmes levelekben és virágbokrétaiban.

Katonai viziten.

— Hát te viziló, úgy áll a hátad, mint a kétpupú tevének; húzd ki magad olyan igyenesen, hogy ha a mennydörgős istennyila lecsap erre a zupás világra, azt higgye, hogy villámhárító vagy!

Elárulta magát.

Egy úr a söresarnokban egy pohár sört hozatott, a melyet azonban, még mielőtt megihatta volna, egy ügyetlen mozdulattal feldöntött.

— Rögtön hozok másik pohár sört, — mondá a pinczér és felkapja az üres poharat.

— Nem, nem! köszönöm! — kiált a vendég. — Itt van a tiz krajezár, — sohasem iszom egy pohárnál többet.

Gyermekésszel.

— Édes apuska, ugy-e az elefánt fiának nem gyermekágyat, hanem mindjárt nagy ágyat vesznek!

Szerencsétlen módosítás.

Egy szórakozott tanár valami alkalmi banketten egy terjedelmes hölgy szomszédságába került, a kivel beszédbe elegyedve azt találta mondani:

— Ki nem állhatom a kövér asszonyokat!

Rögtön észrevette ügyetlenségét s hibáját jóvá akarván tenni, hozzá tette:

— Azaz csak ha fiatalok!

Mikor kellemes?

Bácsi. Micsoda! A Pistike is iskolába jár?

Jenőke. Oh dehogy!

Bácsi. De hiszen a táskája is ott lóg már a nyakában!

Jenőke. Ha már járnia kellene, tudom, nem akasztaná ő se szívesen a nyakába a táskát!

Már ismerik.

— Aztán mit mondott az állatorvos?

— Hogy nem áll jól a borjuért, mert ragályos nyavalyában vagyok.

— No, akkor jó lesz vigyázni, nehogy a Miska gyerek is megkapja, mert az sokat van körülötte.

— Bizony, mert az épen olyasmire fogékony, a mi nem néki való.

Megadta neki.

— No megállj, majd megirom a feleségednek, hogy miért siettél a pályaudvarhoz ma annyira!

— Oh te szerencsétlen, hiszen ő eléje kell mennem!

Darvinizmus.

Darvinnak az elméletét

Vitatják egy társaságban:

Hogy lehet az emberi nem

Az állattal rokonságban?

Szól egy ifju: «Igen könnyen,

Hisz a mai leányoknak

Legkedvesebb multságuk,

Hogyha négykézre játszhatnak».

Farkass Károly.

Apa. Látod, ez a hosszúnyakú állat a zsiráf!
Fü. Istenem, hány törülközőt kell ennek a nyakára tenni, ha torokfájása van!

Igy kevesebb jut egyre.

I. férj. Nektek három cselédre van szükségetek?
II. férj. Barátom, csupán egy cseléd nem bírná ki a feleségem mellett!
I. férj. Annyi munkát ad nekik?
II. férj. Dehogy! Hanem sokat szeret pörölni!

Bizonyíték.

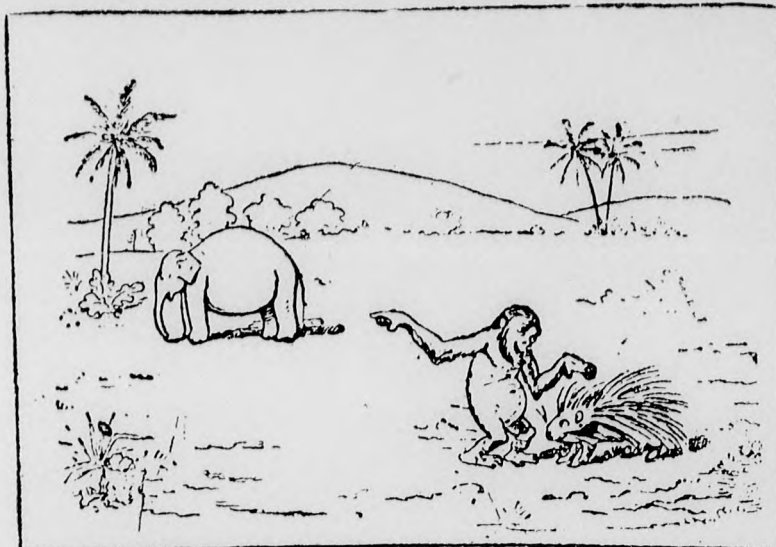
Férj. Csokhojd megérkeztünk o fürdőből!
Nő. Te Dóri, o fürdői számlágot odjál ide nekem!
Férj. Odjan minek kellenek azok neked?
Nő. Minek? hát o vizitekbe csok meg küll motatni, hojd mi még pisztrángot is ettünk és semmit se bliczöltünk!

Irigység.

Jogász. A milliomosok mégis szerencsés emberek!
 Mennyi hitelük van!

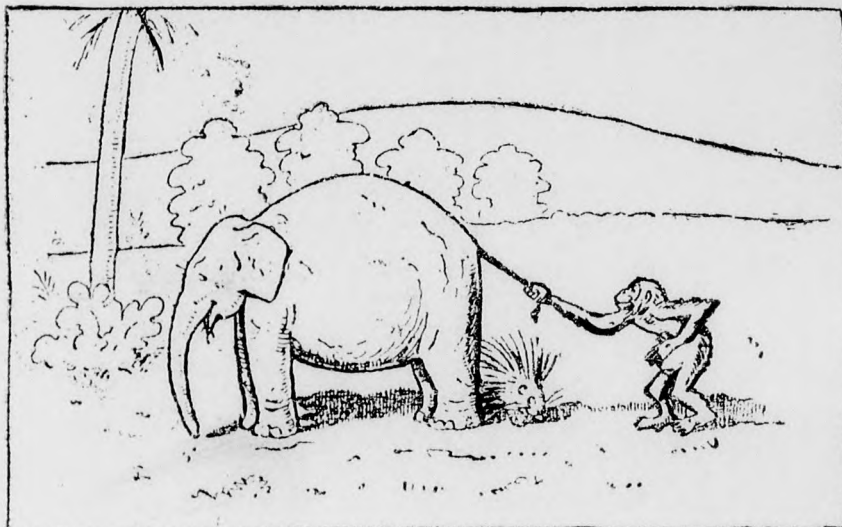
— Afrikai történet négy képen. —

I.

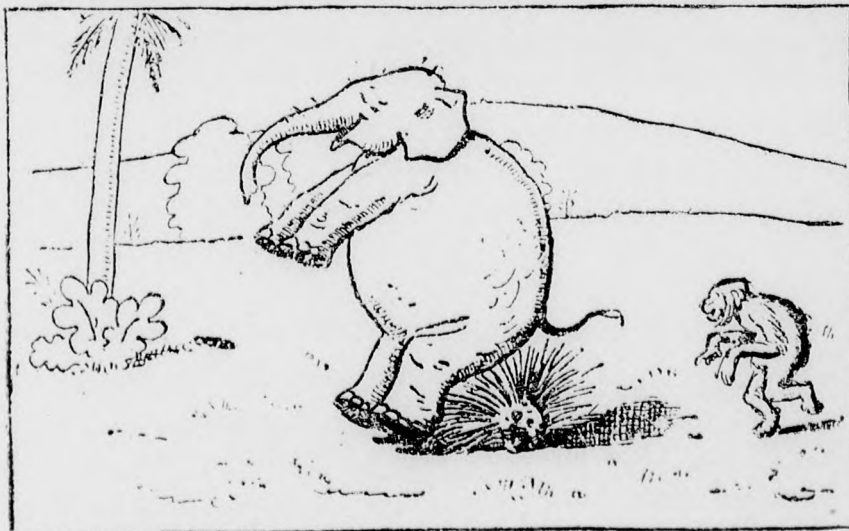
— Jer, sündisznó, ülj az árnyékba!

II.

— Elefánt úr, tessék helyet foglalni!

III.

— Ha megengedi, leülök.

IV.

— Hahh!
— Ha-ha-ha!

Már el van rá készülve.

Weiszné. O kolop szép! Odje?

Weisz. Szép, lelkem! Mastand már csak az o kérdés, nincsen ilyen már o szamszédnénok?

Weiszné. Okkor rügtün kicseréli o divotárusnű!

Budapesten.

Fiú. Mit bucsúzik ke túlem annyira, édes apám?

Apa. Édes szógám, ha ilyen ménkü nagy épületbe bele kerülsz, tudj' Isten, mikor kászolódsz ki megint belüle!

Rá ijesztett.

Baka. Marcsa, ne mérgesits! Mert rögvést a szomszéd szakácsné főztit eszem meg!

Bankettok.

Ha a bankettokon
Csak azok ennének,
Kiknek érdekében
Tartják: a szegények,
S nem azok, a kiknek
Ugy is van mit enni:
A bankettok gyorsan
Megszünnének lenni.

Huan Béla.

Körülírva.

— Jönörő feleséged von, Jolti!
Böszke lehetsz rá!

— Hát még o szobónúje!

Mitől fél?

Apa. Sehogy se szeretem, hogy az a gyerek egyre csak a külföldre vágyakozik tanulás mián!

Anyá. Mán mi kivetni való vóna ebben?

Apa. Mi? Hát nem minden hunczfutság a külföldről kerül ide mi hozzánk!?

Jó rim.

Tanár. Amice! Tudja, mi a leghatásosabb rim a roszt diákra?

Diák (gondolkodik). Nem.

Tanár. Ugy, nem tudja! Majd én megmondom: virgács!

Nagyon okos már.

— Hallom, nagy diák mán a kigyelmed fia. Okos lehet ammár nagyon!

— Bizony veszem is észre mán nagyon is! Mert egyre másra túl jár az eszemen, ha pénzküldésre fordul a sor!

Ez is művész.

Szinigazgató. Ön szinpadra akar lépni? Mi volt ön ezelőtt?

Szinészjelölt. Művész, igazgató úr.

Szinigazgató. Igen? És mit csinált?

Szinészjelölt. Esernyőket.

Szinigazgató. Esernyőt? De hiszen az nem művészet!

Szinészjelölt. Nem-e? Hát csináljon igazgató ur egyet!

Vasárnapi lovas vigasztalása.

Vasárnapi lovas, (a mint ép egy szivar-tözsde előtt leveti a ló). Nem tesz semmit, itt úgy is le akartam szállani, hogy szivart vegyek.

Méltó bánat.

Férj. A szakácsnékat nagy szomorúság érhetne, hogy annyira sir. Talán az apja vagy az anyja halt meg?

Nő. Dehogy! A sütőben elégette a libát s épen mára igérte az új katonája, hogy meglátogatja.

Kétséges.

«Házasságot égben kötik!»
Azt mondják az emberek;
Ámde én e szép szavakban
— Pardon! — hinni nem merek.

Ha csakugyan «égben» kötik,
Mint a hogyan állítják,
Vajjon mért van, hogy széjjel már
Itt e földön szakítják?!

Ráth Gyula.

Miért szeret iskolába járni?

Apa. No látod, ugy-e nem is olyan rossz az iskolába járás?

Laczi. Nem bizony. Két kiflit is kaptam a mellettem ülő gyerektől.

Önbeismerés.

Úr. Miért nem állít ön ki soha?

Festő. Csak nem fogom jó hírnevemet kockára tenni!

Boldog anya.

Pimpinella (aggszűz sikkos bycziklidressben anyja karjaiba rohan). «Képzeld, édes anyám, Nyakorján úr a gyakorló-téren bycziklizés közben megkérte a kezemet!»

Anyja (elkiáltja magát). «Éljen a sport!»

Nem volt még Erdélyben.

A jó humoráról ismeretes Koppányi urat Sopronban egy idegen úr nevében szólította az utcán.

— Jó napot, Koppányi úr?

— Miben lehetek szolgálatjára? — kérde Koppányi, a ki nem emlékezett, hogy az őt megszólító idegen arcú urat az életben valaha látta volna.

— Hát már nem emlékszik reám, Koppányi úr? Én Dr. Dömötör Ödön vagyok Sepsi-Szent-Györgyről. Ott találkoztam egyszer önnel.

— Lehetetlen! Én életemben soha sem voltam Sepsi-Szent-Györgyön, tisztelt Dr. Dömötör Ödön úr.

— De bizony ott találkoztunk, — bizonyítá az ismeretlen.

Koppányi elgondolkodott, aztán így szólt:

— Én bizony nem emlékszem arra, hogy valaha Erdélyben jártam volna, de arra sem emlékszem ám, hogy életemben valamikor annyira be lettem volna rugva, hogy tudtomon kívül lettem volna Erdélyben.

Talált.

Kis. Pompás élezet csinált a minap Fekete az anyósáról.

Nagy. Igazán?

Kis. Meghiszem azt! Azóta nem lehet az öreg asszony-nyal beszélni!

A tudós paraszt.

Borbély János uram egyszerű földmivelő létére igen sokat olvasott, s bámulatos emlékezőtehetsége volt, ugyannyira, hogy a mit egyszer olvasott, arra évek múlva is visszaemlékezett, s az események dátumait pontosan szokta idézni. Borbély uramat az egész vidék csak a «tudós paraszt»-nak nevezte.

Egyszer ez a tudós paraszt gabonát szállított Siófokra s midőn eladta, betért a «Fogas» vendéglőbe. A siófoki fürdőben épen egy egyetemi tanár időzött, a ki ugyanakkor szintén a «Fogas»-ban volt, midőn ott egy asztalnál Borbély János helyet foglalt.

Az egyetemi tanár társaságában levő vendégek figyelmeztették a professzort a tudós parasztra.

A professzor maga is kíváncsi lévén a balatonvidéki paraszt tudományára, azért őt asztalához kérte. A paraszt illedelmesen oda ment s megkérdezte, hogy mivel lehet szolgálatára a tudós professzor urnak?

A professzor erre kijelentette, hogy csak néhány kérdést szeretne hozzá intézni.

— Csak méltóztassék, nagyságos uram, — felelt a tudós paraszt, — nem hiszem, hogy olyan kemény diót adna, a mit nem tudok feltörni.

— Hát mondja meg, Borbély uram, — szólt a professzor, — ki volt a félvilágot meghódító Nagy Sándornak a tanárja?

— Arisztotelesz, — volt a válasz.

Az előképzettség után.

Nő. A zongorakulesot jó lesz eltenni.

Férj. Miért?

Nő. Nem tudod, az új szobaleány egyre dicsekedett, hogy a másik helyen a zongoratanár szerelmes volt belé s meg akarta tanítani zongorázni.

Szeget-szeggel.

A boldog vőlegény egyszer
Édes szókat gagyogott,
Mert a fül, a melybe sugta,
Gyémántoktól ragyogott.

De a mikor kiderült, hogy
Az a sok gyémánt hamis;
(Mert én voltam az a legény)
Ott hagytam őt magam is.

Ráth Gyula.

Vál-úton.

Baka. Mi tévő legyek? Az egyik csinos, de nem főzetnek vele otthon vacsorát, a másik csunya, de nagyon finom réteseket tud sütni?

— Hát hogy hívták Szokratesznek a nyelves feleségét? — kérdé ismét a professzor.

— Hát Xántippe, — felelt minden gondolkozás nélkül a paraszt.

A professzor a kapott válaszokkal meg volt elégedve; de aztán Borbély János kérte meg a professzort, hogy engedné meg neki, hogy ő is tegyen fel egy pár kérdést, a mire aztán a tanár úr lenne szives megfelelni.

— No jól van, Borbély uram, tessék kérdezni, majd én is meg fogok felelni rá.

— Majd meglátjuk, — szólt a bajusza alul ravasz mosolylyal Borbély János.

— No lássuk a medvét! — szólt biztatólag a tanár.

— Hát mondja meg nekem, nagyságos uram, — szólt Borbély János, — ki volt a Kilitiben meghalt öregapámnak a tanítója?

A tudós professzor, a ki erre a hatalmas kérdésre épen nem volt elkészülve, kijelentette, hogy ő azt bizony nem tudja.

— Hát akkor azt legyen szives megmondani a tanár úr, hogy az én Tüske András komám nyelves feleségének mi a neve?

Minthogy a tudós professzor erre sem tudott megfelelni, az asztalnál ülők hangos kacajja között a tudós paraszt a faképnél hagyta a professzort.

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ARA:

október—december végeig --- 2 frt.

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4—4 frtért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám kiadóhivatala*

Történelmi vizsgán.

Tanár. Hogyan nevezték Velenczében a tizek tanácsát?
Diák (hosszas gondolkodás után, földerült arccal). Triumvireknek!

Nevető fejiák.

Szomorú volt az életem,
Mert ritkán volt jó életem:
Babot, krumplit sokat ettem
— Ez volt rendes eledelem —
Viz ojtotta szomjuságom,
Elj te is így jó barátom!

Itt e kereszt alatt
Végig elnyújtózza —
Nyugszik e sir-irat
Boldog megirója.
— Hogy ki volt? Ne kérdezd:
Bachusnak a fia,
Máskülönben pedig
Szegény csizmadia.

Itt e kereszt alatt
Nyugszik egy valaki.
Nevét, ha akarod
Tudni, vagy olvasni
Menj a város felé
S a legelső házon
Olvashatod nevem
Télen úgy, mint nyáron.

Könyvpiacz.

477

Ismeretlen ország. Regény két kötetben, írta *Rider Haggard*. A világhírű angol regényíró, a ki rendszerint Afrika belsejében szerepelteti regényeinek hőseit, ezuttal érdekfeszítő történet keretében egy még az ókorban Afrikába szakadt és eddig egészen ismeretlen néptörzs történetét írja le, mely néptörzset csodálatos módon fedez föl néhány európai. Az «Ismeretlen ország» Rider Haggardnak egyik legérdekesebb regénye, mely a Singer és Wolfner-féle Egyetemes Regénytárban jelent meg s ára piros vászonkötésben egy forint.

Ugyancsak az Egyetemes Regénytárban látott napvilágot *Szomaházy István* legújabb műve: *Ella kisasszony ötlete*. Mint Szomaházy minden művén, az «Ella kisasszony ötletén» is ártatlan, naiv humor ömlik el, a melylyel a mai társadalmi élet apró fonákságait rajzolja. Ára piros vászonkötésben 50 krajczár.

Rozsnyai Nyelvmesterei című vállalatból legújabbán a *latin nyelv-tan* jelent meg, mely szintén el van látva beszélgetésekkel, a melyek lehetővé teszik, hogy néhány nap alatt folyékonyabban el lehet sajátítani a latin nyelvet, mint a gymnasiumban nyolcz esztendő alatt. Ára 30 kr.

Budapest, Z. Z. Szemet szúrt önnek, hogy lapunk sem Kossuth halála, sem a közelmúlt országos gyász alkalmával nem jelent meg gyászkeretben. Pedig ha jobban figyelemmel kísérné lapunkat, tudhatná, hogy ennek oka nem a kegyelet hiánya, hanem a lapunk programjához való szigorú ragaszkodás, a mely kizár lapunkból minden alkalmiságot; már pedig a gyászkeret alkalmi cikket is vont volna maga után, mely a gyászkeretet indokolja. — *Budapest, T. L.* Nem szorult kivételes elbánásra, mert az aprajával együtt a közlendők közé került. — *Vác, Cs.* Az ilyen alkalmi történet alkalom nélkül is megállja helyét. — *Győr, H. M.* A nyomdafesték is elpirulna rajta, ha kinyomatnók. — *Kornélius.* Javarészt asszentáltuk. A póttartalékos regrutákat illetőségi helyükre juttattuk. — *Budapest, H. K.* Egyik se lapunkba való. — *Miskolcz, Sz.* Egyikök egy arab közmondást variál, a másik nem elég csattanós ötlet. — *Sztiplcsész.* Kettőt megrajzoltatunk.

Szt-Lukácsfürdő

Téli és nyári gyógyhely. Nagy kénes iszapfürdő melynek 520 méter nagyságu nyitott és zárt medenczéiben a forrásvíz naponkint négyszer megújul. Mindennemű gyógy-és üdítő fürdők. Lakás és teljes ellátás, közepes ár 27 frt hetenkint. Prospektust küld az igazgatóság Budapesten.

A löversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovaregylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrésről felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kitűzni** sziveskedjék, s így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi
irodában

Tenczer Gyula, Láng Lipót

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám

vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb
árak mellett eszközöztetnek.*

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmivvelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító.

és szerb. kir. udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ara egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50

FÉNYKÉPEK

élet után

férfi- és női modell-tanulmányok művészek számára, szépségek (beautés), stereoscopok, pompás új párisi eredetiségek, 25 mignonképeske és képes tárgymutató 50 krnak levélbélyegeken való előzetes beküldése ellenében bérmentve. (Utánvételes küldés nem eszközöltetik.) **C. Jardillier Páris**
76 Rue Sedaine.

„ROYAL“

bejegyzett keresk. hiteltudakozódó intézet.

VI., Dávid-utca 18. I. em.

Felvilágosítást nyújt cégek és privát egyének felől, behajt követeléseket és elvállal discret ügyek kipuhatólását úgy Magyarországon mint külföldön mérsékelt díjak mellett.

MINDENÜTT KAPHATÓ

A "C" **RÉTHY FELE**

PEMETEFÜ CZUKORKA

LEGJOBB **rekedtség köhögés és hurut ellen.**

1 doboz ára 30 kr. 5 doboz bérmentve 1 frt 50 kr.
Szétküldés:

RÉTHY BÉLA gyógyszerész Békés-Csabán.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ES LEGJOBB HIRNEVÜ ORAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János

Szegeden. Co. és hiv. hivatalos és azab. akronometex- és műörás. föltalálója a sementár ingáirának. stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

STERNBERG ÁRMİN és Testvére
hangszer-gyár
Budapest, VII., Kerepesi-ut 36.
Saját gyártmányu mindennemű hangszerek, azok kellékei és alkatrészeinek dus raktára. Mindennemű javítás és hangolás pontossággal teljesítettik.

Községi és tornászati dobok jutányos árban.

Vendéglősöknek zenélő automataék.

WILCOX & WHITE és a CHICAGO
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és főelárusítói. Valamint saját gyártmányú iskola-, szalon- és egyházi harmoniumok a legdusabb választékban.

STERNBERG ÁRMİN és TESTVERE.
cs. és kir. udv. szállítók.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő-muvekről és a zenélő disztárgyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedük, fuvolák, oziterák, ozimbalmok, zongorák, harmoniumokról stb. **ingyen és bérmentve küldetik**, csak kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

